

CONCORDANTIA CARPATIENSIS

Proiect de program privind armonizarea conștiințelor Bazinului Carpatic

...Orice lipsă neconștientizată, la sesizarea ei devine realitate. Legea acestei linii de demarcație ca eliminare a acestei anomalii stă în puterea aceluia cărui a s-a revelat.

Am ajuns să înțeleg acestea în Columbia, sub imperiul unei *plante măiestre* amazonice: *ayahuasca*. Atunci când conștiințele noastre interconectate s-au stabilizat coerent, *yagé*-ul nu numai că a făcut vizibile liniile de putere cărora li se datorează situația actuală, ci a arătat și cele care ne îndreaptă spre soluții.

Viziunea, bogată în fapte, am interpretat-o în temeiul indicațiilor multimilenarelor tradiții ale indienilor *kametsá*. În ce privește însă acceptarea rolului coordonator, am avut lungi rețineri....

Starea de fapt.

Bazinul Carpatic este mijlocul(centrul) geografic al Europei. În contextul cultural al continentului reprezintă un spațiu creatoare de civilizație și cultură cu trăsături puternic unice.

Totodată, centrul spiritual al acestui spațiu este *Chakra Inimii Europei*, care se află în Munții Pilis, în regiunea Pannonica a Ungariei: cum se deduce și din numele său - *Dobogókő* (*"Piatra Palpitantă"*). Acesta este un loc energetic înzestrat cu deosebite calități, ale căror efecte benefice nu se pot manifesta din anumite motive. Aceste "motive" aș vrea să le dezvălui, să le supun unei analize profunde, lipsită de pasiune.

Problema se constată, deasemenea și la nivel fizic: țările din Bazinul Carpatic (dintre ele numai teritoriul Ungariei îi aparține în întregime), se situează în fruntea listei mondiale privind frecvența unor boli precum cancerul, bolile de circulație și cardiace, depresiunea și sinuciderile.

Explicațiile genetice pot fi pe loc excluse pentru că populația spațiului nu este nicidecum omogenă: spațiul este locuit de unguri, romi, slavi, români, germani, precum și emigranți și refugiați din cele mai diferite locuri ale lumii.

Problemele acestei regiuni nu pot fi puse pe contul "celor patruzeci de ani"(ocupația sovietică) chiar dacă la prima vedere această explicație pare a fi pertinentă. Fără îndoială, ocupația sovietică a agravat situația (și) aici, dar ea nu a influențat numai Bazinul Carpatic. Deși nu dispunem de statistici ale vremii motivele tulburării pot fi urmărite retroactiv în lucrări literare, pe parcursul a sute de ani.

Pare verosimil, ca – de exemplu - conștiința colectivă a ungarilor să poarte însemnele unor traume străvechi.

Elementele problematice ale configurației energetice din Bazinul Carpatic.

1. Din vechime *așezarea joasă în raport cu nivelul mării* în general, nu se consideră a fi favorabilă (de exemplu, împăratul Carol al V-lea atrage atenția în mod sever întemeietorilor de noi așezări din Lumea Noua asupra acestui fapt). Probabil, pentru că s-a observat că cu cât mai puține sunt filtrele prin care trec energiile Pamântului, cu atât mai puțin pot fi ele tratate. Folosind termenul șamanilor: pe aceste locuri Pamântul-mamă își poate manifesta mai ușor voința; ca prin urmare, trebuie manifestată mai multa atenție pentru îmbunarea Ei. în cazul Bazinului Carpatic un fapt agravant este faptul că mantia Pamântului este extrem de subțire.

Conducătorii spirituali ai culturilor arhaice cunoșteau importanța ritualurilor compensatorii, și aduceau regulat sacrificii: de flori, fructe - lucruri plăcute Pamântului-mamă – a spiritul locului (în latina: *genius loci*). Deasemenea, au știut exact în ce mod pot “intra” în conștiința ecosistemului răscolit de prezența umană. Numai că această cunoștință nu a mai putut fi activată din Evul Mediu. Cu toate acestea, majoritatea spațiilor-energetice nu au căzut în uitare, datorită faptului că Biserica Creștină - strădindu-se să întrerupă cultul străvechi - le-a sincretizat: acestea sunt “Crucifixele de pe margine de drum”. Intuim, că reprezintă o rețea, dar pentru că nu-i cunoaștem principiul funcționării, nu putem folosi energiile codate în sistem.

2. Din punctul de vedere al *sistemului apelor* – Bazinul Carpatic este cel mai închis spațiu al Europei. Munții îl despart de mare, ca urmare toate apele ajunse în bazin (apele ploilor și ale râurilor), ca și energiile fizice și spirituale au o singură cale de purificare și anume Dunărea.

Ceea ce nu ajunge să se descarce în Dunare, devine ape stătute (cronici timpurii vorbesc de mlaștini roditoare cu pomi fructiferi, printre care săltau pești uriași), care în urma sistematizării apelor intră în subteran. Cunoștințele arhaice leagă aceste ape de sentimente capricios-furtunoase (nu întâmplător, orice “cultură înaltă” îi asigură un statut sacru oricărei activități legate de sistematizarea apelor!). Inșă în apropierea spațiilor energetice se manifestă o tendință specifică: masele apelor care staționează în jurul unui *genius loci*, sunt înzestrate de către acesta cu propriul desen de rezonanță.

Ape își dobândesc în urma acestei recodificări noi însușiri. Din această cauză sunt în bazinul Carpatic multiple feluri de ape minerale. Este păcat că se beneficiază de ele numai la nivel fizic când efectele lor benefice pot fi extinse și la alte nivele.

3. *Pământul* Bazinului Carpatic este roditor. Dar de avantajele acestui dat - în lipsa unor cunoștințe integratoare - ne bucurăm doar pe plan fizic (fructe și cereale de excepțională calitate), adică sub forma alimentelor. Dar calitatea pământului în sine înseamnă puțin: propagarea energiilor cu frecvență înaltă se datorează mineralelor din straturile adânci (De exemplu cristalul de munte este cunoscut nu numai de șamani. Pentru calitățile lui deosebite, este folosit și în tehnologii de vârf).

Pare întemeiată supoziția că există o corelație directă între circumstanțele naturale și nivelul conștiinței. Acolo unde primele sunt prea favorabile - și din această cauză menținerea civilizației nu cere un efort deosebit, conștiința

regresează. Iar nivelul scăzut al conștiinței nu numai că este favorabil bolilor ci frânează și dezvoltarea culturii. (Teritorii aride smulse deșertului, sau cele extrem de fragile, cucerite de la junglă cu mari sacrificii, cer un nivel mai înalt de conștiință de la cultivatori. Nu este întâmplător că cele mai dezvoltate culturi au evoluat într-un asemenea mediu!).

4. Cum indică și *Hamvas Béla*, din tensiunea temperamentală contradictorie a celor cinci "Genius" ale căror influență se manifestă în Bazinul Carpaților, nu este ușor să realizezi o unitate armonioasă. Până acum nimeni în regiune nu a putut face față acestei sfidări (challenge). Se presupune că conducătorii spirituali ai maghiarilor sosiți în Bazinul Carpaților – șamanii, 'táltos'-ii - au considerat (și) această problemă: nu întâmplător populația era redusă în regiune, și nu întâmplător s-a schimbat continuu compoziția ei etnică. (Astfel, când Imperiul Roman se retrage militar din Pannonia, se retrage și populația civilă - ceea ce în alte provincii nu se întâmplă: în fosta Galia, în Dacia, sau Hispania și astăzi se vorbesc limbi latine.) Ceea ce nu înseamnă nicidecum că tensiunea celor cinci Genius este de nedepășit, sau că efectul lor este neapărat păgubitor. Sincronizarea conștiințelor ecosistemului cu conștiința oamenilor care s-au așezat pe aceste teritorii este o intervenție spirituală străveche, ceea ce șamanii popoarelor aflate - mai mult sau mai puțin - în condiții naturale, o practică și astăzi. (Formele originale ale culturii ecologice le-am studiat ani în șir în Peru și Columbia.)

5. *Deprinderile alimentare* influențează deasemenea ecuația energetică. Dintre materiile considerate ca primare, cele mai apreciate sunt energiile "sălbatică". O parte dintre acestea - mai ales, cele originare din Pământ - ne stau la dispoziție în multiple forme. Ar putea fi de folos, dacă am putea să ni le apropiem. În loc de aceasta, aplicăm modele occidentale (care acolo, în Occident, în lipsă energiilor primare - sunt motivate). Ca urmare, în Bazinul Carpatic energiile sunt reciclate (și re-reciclate, re-re-reciclate...). E clar că le găsim anemice, de slabă calitate, dacă le raportăm la energiile furnizate de Geniusul Răsăritului, care atât de puternic marchează caracterul regiunii respective. Această slabă calitate a putut fi cândva compensată - vezi, de exemplu, urmele ritualului sacrificării animalelor care se mai pot recunoaște și azi, în anumite gesturi la tăierea porcului - dar ritualul în sine l-am uitat sau nu l-am actualizat. În consecință, și de animale profităm doar la nivelul fizic (ca hrană). Și dacă luăm în considerație că în Europa nimeni nu mănâncă atîta carne de porc ca ungurii, atunci devine evident pericolul obiceiurilor noastre. Dintr-un animal omorât în mod neadecvat, intră mai mulți "hormoni ai spaimii" în circulația sîngelui. Iar spaima incită la răspunsuri agresive (sinuciderea, de fapt, este autoagresiune!). În temeiul celor de sus se poate afirma că *ecuația energetică a Bazinului Carpatic este extrem de complicată și cere multă atenție*. Mai ales, din cauză că produce conflicte, care pentru străini sunt de neînțeles. Conștiința europeanității intră foarte ușor în conflict cu conștiința maghiarității, care la rîndul ei intră în conflict cu conștiința celorlalte naționalități sau cu conștiința colectivă a națiunilor din jur; această situație nu se va schimba, până când conștiința maghiară nu se va putea desprinde de obsesia mutilării, și subconștientul colectiv rămîne invadat de starea de *înstrăinare*. Tratarea acestei stări ar presupune o radicală transformare în conștiința națională.

În această regiune circulă uriașe energii spirituale, care se pot manifesta atât negativ cât și pozitiv. Se pot ciocni până la reciproca desființare său, colaborând, își pot înmulți propriile potențe. Prima posibilitate am epuizat-o; poate ar trebui să încercăm a doua.

Revelarea faptelor pe bază de viziuni.

Spațiul vital exercită o influență directă asupra identității comunității umane care îl ocupă, iar *ritualul de integrare* în ecosistem determină pe timp îndelungat destinul aceluiași popor. *Corectitudinea rituală* nu se cuvine să fie pusă la îndoială nici după secole - și totuși, uneori este inevitabil (mai sus, am sugerat ceva similar cu accentuarea "lipsei de pasiune"). Se poate întâmpla că hiatusul să fie luminat într-un fel neobișnuit: de această dată, datorită conștiinței unei *plante măiestre* a culturilor amazonice mi-a parvenit informația. Îmi este limpede că trebuie date anumite explicații.

Orice creatură – vietate sau lucru - este materializarea unui "desen" energetic individual: este o vibrație pe care, peste o anumită frecvență, o numim *conștiință*. Acum nu mă opresc pentru a explica de ce în anumite situații nu acceptăm definiția dată mai sus (de exemplu, conștiința pietrelor o considerăm non-existentă pentru că se dilată în timp îndelungat: din această cauză secvența lor care este sesizabilă de noi o considerăm prea diluată). Conștiința plantelor ar fi mai greu de pus la îndoială. Ele obțin prin fotosinteză energii din cele mai pure (primare), și anume în mod nemijlocit, prin care calitatea conștiinței lor se apropie de cea arhetipală – cel puțin în cazul plantelor măiestre, folosite de culturi șamanice. Acesta este cazul la *ayahuasca*, care în condiții ritualice este în măsură să deschidă conștiința individuală către depozitul cunoașterii colective (care în epoca vedică s-a denumit *Akasha*), "de unde", într-o anumită stare a conștiinței, se poate extrage orice informație. Am învățat să întreb (tema mea a fost Bazinul Carpatic), pe urmă să interpretez răspunsurile, care au venit sub forme vizuale, și am început să "văd". Prima dată liniile principale de forță, pe urmă, și cele secundare: la început nu a fost ușor să le deosebesc, dar Planta m-a învățat. Pentru totdeauna voi fi recunoscătoare maestrului meu, Kajuyali, cel care nu numai că m-a introdus în arta relaționării, dar m-a și făcut să înțeleg răspunderea care îmi revenea, conducându-mă spre asumarea rolului meu.

Pe baza interpretării viziunilor ce urmează am făcut următoarele considerații:

Starea de anomalie caracteristică Bazinului Carpatic este într-o strânsă relație cu problemele maghiarimii. Nu numai pentru că Ungaria ocupă și azi centrul acestui spațiu, ci pentru că Bazinul Carpatic mai mult de o mie de ani a fost scena realizării identității maghiare. Conștiința maghiarilor s-a îmbibat cu spiritul regiunii și din această cauză, în urma transformărilor istorice, conștiința națională (un fel corp energetic colectiv) a suferit grave avarii, și - fiindcă nu au avut loc inițiative semnificative sau corective - demolarea morală prezintă forme din ce în ce mai periculoase. Cu toții sesizăm efectele disolvante ale acestor forțe și totuși lăsăm ca ele, în situații de criză, să ne poarte spre explozii de ură, spre orbire. Deci trebuie să găsim urgent formula depășirii: de igiena conștiinței noastre depinde nu numai sănătatea psiho-fizică a ungarilor, ci ea este importantă pentru toate popoarele regiunii și - în mod indirect - pentru Europa întreagă, fiindcă trăim în jurul centrului energetic al continentului (în shakra-inimii acestuia).

Când aceste corelații mi-au devenit clare, am recunoscut “motivele” anormale, căile prost alese ale unei strategii de supraviețuire. Am studiat îndelung urmările ei care se compun din furie, aroganță, amărăciune, dorința de răzbunare și autocompătimire – o strategie incapabilă de autocorectare. Am intuit acele forțe ale căror energii mențin sub presiune continuă oamenii, atât pe plan fizic (sănătate fizică-sufletească), cât și pe plan spiritual (cultura). Deasemenea, și faptul că o cantitate uriașă de energie se risipește pentru a inhiba, sau a stinge reacții impulsive, agresive. Neasumarea, autovictimizarea permanentă (atitudinea de mereu a celui ofensat), intoleranța plină de refuz, exclude posibilitatea regenerării energiilor, ceea ce este grav pentru că pe plan spiritual energiile neintegrate (sau integrate necorespunzător) ale geniului locului nu le primim ca pe ceva ce ni se cuvine natural, ci trebuie să le stoarcem puțin câte puțin – ceea ce înseamnă o pierdere continuă de energie a cărei compensare se impune.

Acum un an și jumătate am zărit Centrul Spiritual. Nu ca ceva ce trebuie construit ci ca ceva existent. Am văzut unitățile ceremoniale, le-am parcurs de nenumărate ori, imprimându-mi în minte cele mai mici amănunte. Între timp, am urmat căile necesare pentru obținerea cvantumului de forțe. Dar până la inițiere-confirmare, primită în Peru (pe Awsangate), nu m-am simțit în stare să-mi asum rolul care mi s-a atribuit.

Viziunile în spațiul-fără-de timp m-au readus continuu la motivul intrării triburilor în Bazinul Carpatic. După aprecierea parametrilor vizibili (natura) și invizibili (ecuația energetică) șamanii acestora (táltosok) nu au recomandat triburilor așezarea, stabilirea în acest spațiu. Ei ar fi dorit un spațiu mai ușor de acționat pentru poporul lor (asta poate fi explicația migrațiilor de zeci de ani, în timpul cărora cetele ungarilor, jefuind și omorând, au ajuns până în Franța). Și când a devenit clar că singura opțiune este sedentarizarea și creștinarea, a început exterminarea șamanilor (“desen” cunoscut de mine: după cinci sute de ani, Biserica Catolică a folosit aceeași metoda în America Latină).

Cunosc teoria *dublei descălecări*, care pretinde că triburile maghiare au fost creștinate mult înainte; dar după părerea mea, în acest caz, jumătate din Europa nu s-ar fi rugat astfel: “*De sagittis Hungarorum liberanos Domine*”! Iar conducătorii spirituali ai presupuselor descălecări anterioare - independent despre ce popor/popoare ar fi vorba, probabil că au efectuat ritualurile de cuviință, armonizând conștiința poporului lor cu conștiința ecosistemului – nu au fost șamanii/táltos-ii triburilor sosite în anul 896, obligate la sedentarizarea definitivă. (*Jurământul de sânge* nu a sfințit decât *intenția* ocupanților, iar din descrierea ceremoniei decurge clar și univoc că ea nu a fost condusă de un preot ci de Marele Șaman). Acești descălecători târzii nu au fost integrați în rețeaua de conștiință a ecosistemului regiunii, pentru că șamanii lor, dintr-o cauză sau alta, sau nu au efectuat corect ceremonialul de integrare, (părerea mea personală este că nu au dispus de timp suficient în cazul Bazinului Carpatic datorită mărimii lui, a ecuației energetice, cât și a numărului mare de descălecători: ceremonia ar fi presupus un timp îndelungat), sau nu au fost dezvăluite, elaborate, adică aduse la cunoștința poporului metodele de identificare cu *genius loci*, pentru a obține prin el energii (spirituale), și formele de reciclare ale acestora.

Dar nici mai târziu nu a înfăptuit nimeni, în numele comunității de triburi ajunsese în anul 896, incununația spirituală. Se presupune că ordinului *Pálos* – cel puțin teoretic - i s-a dat dreptul de a îndeplini astfel de sarcini (unii susțin că ei au fost păzitorii tradiției străvechi), dar chiar dacă au avut asemenea cunoștințe ei nu au practicat ritualurile ancestrale. De acest fapt putem fi siguri pentru că dacă le-

ar fi practicat, anomalia nu ar exista. Dar ea se menține: faptul se evidențiază clar privind “desenele” repetitive ale utilizării exclusiv pe plan fizic ale surselor energetice ale ecosistemului Bazinului Carpatic, sau prin faptul că Ungaria a pierdut două treimi din teritoriul cucerit atunci (este de remarcat, că acest caz este unic în contextul European!). Cu alte cuvinte, nu ne iradiază shakra-inimii Europei cu binefacerile ei.

În timp ce în celelalte culturi ale Europei între nivelul fizic și spiritual există “noduri” ancestral îmbinate - configurate de șamani și druzi -, pe care, mai târziu, se putea instala ușor creștinismul, noi niciodată nu am instituit asemenea legături cu entitățile spirituale ale spațiului unde trăim. (În cadrul etniei maghiare o excepție o reprezintă doar secuii care au creat legături foarte strânse cu spiritul munților. Probabil că au sosit în cursul unei descălecări anterioare, astfel ei au putut dispune de timpul necesar. Problemele Bazinului Carpatic par să nu-i atingă. La înălțimea lor ecuația energetică a Bazinului are puțin efect, și dintre cei cinci Genius, secuii sunt expuși în mod puternic numai celui Bizantin).

Se înșeală cei care cred că descălecătorii din 896 au stabilit o potrivită legatură spirituală, dar aceasta - dintr-o cauză sau alta - s-a “desfăcut”: o integrare efectuată corespunzător de către un șaman exclude pentru totdeauna o asemenea posibilitate.

Dacă vrem să vedem clar liniile noastre energetice, întâi trebuie să recunoaștem că descălecarea nu a fost susținută (sau nu suficient susținută) pe plan spiritual. Iar fără această nu putem începe tratarea conștiinței noastre colective, și încă mai puțin, să inițiem procesul de armonizare a rețelei conștiințelor Bazinului Carpatic. Și procesul ar trebui să fie început de noi, și cât mai curând.

Sarcina este fundamental șamanică; nu este întâmplător că mi s-a “dezvăluit” în cursul unor ceremonii șamanice. Faptul că s-a întâmplat pe alt continent, într-o altă cultură, nu are nici o importanță, pentru că temeiul cunoașterii în aceasta disciplină este abordabil de oriunde. Șamanul de pretutindeni este ecologistul poporului său: el codifică spațiul cucerit, adică face să corespundă conștiința care ține în funcțiune ecosistemul (ce se configurează din sinteza conștiinței plantelor, animalelor, munților, izvoarelor, lacurilor) - cu conștiința colectivă a poporului descălecător. Dacă între elementele naturale și cele artificiale ale unui sistem nu există armonie, această absență, pe plan fizic (corporal-psihic) se manifestă în diferite boli. Sarcina primordială a șamanului nu este vindecarea, ci menținerea stării naturale a sănătății, prin *cultivarea ecologică* a culturii.

Natura spirituală a integrării este punctul sensibil al ecologiei, se poate spune, esența ei, iar cultivarea/cultura ecologică este unica metodă care poate asigura apărarea pe termen lung a celor noi veniți (fie sosiți de secole sau de zile) împotriva reacției imprevizibile a spiritului locului, care – fără intervenție umană - apără rețeaua conștiințelor și, în același timp, ferește ecosistemul de impactul cvantumului conștiinței noi (densitatea conștiinței tip *ego* reprezintă un pericol pentru orice ecosistem până ce nu se sublimază într-o *conștiință de sine* de înaltă frecvență).

Capacitatea de depășire a anomaliilor

Anomalia respectivă fiind de natură spirituală depășirea ei presupune o inițiativă deasemenea spirituală. Aceasta – adică *cultura* - are trei factori: temporal, spațial, și emoțional.

Timpul

În cursul istoriei noastre, în locul integrării nemijlocite a dimensiunii spirituale, în multe cazuri încercăm aplicarea unor modele energetice “ready-made”, care nu aparțin regiunii Bazinului Carpatic, deci nu se formează din liniile energetice ale acestui ecosistem. Insuccesul a contribuit ca o nouă viziune despre lume – (din păcate - sau din fericire?) – să fie realizabilă fără traume doar în clipa singularității spațiu-timpului.

Importanța clipei care trimite la schimbare de paradigmă, a fost sesizată de autoritățile spirituale ale culturii străvechi americane, care au și utilizat-o (din această știință se poate deduce obsesia mayașilor cu timpul). Astfel și amautii incași - plecând de la experiența culturilor anterioare - au înțeles importanța *pachacutilor*: au observat că în clipa schimbării paradigmei este cea mai mică rezistență între nivelele realității. Într-un asemenea moment suprafața spațiu-timpului se subțiază și trecerea între extensiile vizibile și invizibile devine posibilă. Proiecte spirituale importante adeseori se anihilează din cauza alegerii greșite a momentului realizării (cum a fost cazul mișcării *Taqui Onkoy* a incașilor: cum se spune în mod obisnuit, “nu i-a venit vremea”).

Acum este în pregătire o schimbare importantă de paradigmă: este o conjuncție extrem de interesantă și valoroasă, când se poate pătrunde în continuum-ul arhaic al non-spațiu-non-timp-ului. Rareori se oferă o asemenea șansă pentru depășirea anomaliilor din Bazinul Carpatic.

Spațiul

Puține locuri sunt pe lume unde intervenții, cu asemenea forță sinergică, ar putea fi duse la bun sfârșit. Desigur, “shakra-inimii” unui continent nu este un centru energetic oarecare!

După fizicieni, sunt în desfășurare schimbări magnetice ale polilor (de la 18 Gauss indexul magnetosferei s-a prăbușit la 4, ca urmare, crește agresivitatea, activitatea vulcanică, păsările călătoare își pierd busola, balenele sunt aruncate la mal...). Magnetosfera apără viața, și cu slăbirea ei cresc, în proporție inversă, iradiațiile cosmice, ceea ce slăbește sistemul imunitar; planetar crește numărul îmbolnavirilor de diferite forme de cancer. (Va fi și momentul 0, dar se va putea întâmpla că un timp, câmpul să capete caracteristici erratice, ceea ce poate produce anomalii de neprevăzut).

Paralel cu schimbările magnetice ale polilor se desfășoară și o schimbare a polilor spirituali (un semn ar fi renunțarea de către *Dalai Lama* la încercarea sa de a recuceri Tibetul). Reorânduirea liniilor forțelor spirituale a și început, și în acest proces un rol important îi va reveni și lui *Dobogókő*. Dacă reușim să cartografiem liniile energetice invizibile (“ceque“-uri, sau “linii-ley”), așezându-le pe harta hidrografică a Bazinului Carpatic, direcționate spre centrul spiritual al regiunii, forțele în întreg spațiul ar crește semnificativ, și ar putea – multiplicându-se pe sine – iradia spre toți care trăiesc în raza “pietrei palpitate” (*Dobogókő*).

Factorul emoțional

Ca să exploatăm convergența avantajoasă a factorilor favorabili menționați până acum, este inevitabilă o modificare substanțială a conștiinței colective ceea ar putea provoca o reacție de rezistență din partea oamenilor care încă interpretează conceptul de “națiune” pe baza paradigmei vechi.

Definind după directivele noii paradigme, națiunea alcătuiește un sistem specific bazat pe calitatea conștiinței colective, ale cărei proprietăți sunt determinate prin structura unei limbi. În același timp, participă organic la ea toate unitățile de conștiință, care acceptă ordinul ei. Poate această definiție ne pare stranie: nu dorim să acceptăm anumite fapte irevocabile (de pildă: în țările vecine trăiesc câteva milioane de unguri ca minoritate); atitudinea aceasta produce “desene” repetate - asemănătoare unui scurtcircuit în corpul energetic colectiv (vizualizând le descriem ca ciocniri periodice împotriva unui perete de beton). Și între timp dacă cultivăm sentimental frustrant al mutilatului, încet dar sigur epuizăm baza energetică a conștiinței colective. Desigur, “desenele” respective se raportează la condiționări foarte puternice (deoarece cine le arborează iresponsabil și-a asigurat popularitatea), totuși – pentru sănătatea noastră de trup și de suflet - ar fi timpul de încerca transformarea lor.

Desigur configurațiile respective se raportează la condiționări foarte puternice (cine le instrumentalizează iresponsabil își asigură popularitatea). Dar pentru sănătatea noastră fizică și psihică ar fi timpul să încercăm transformarea lor.

Strategia deblocării

1. Cu cât mai polarizată este forma sub care se prezintă contrariile, cu atât mai puternice ele sunt: ceea ce a fost până acum în adâncuri, se poate ridica la înălțimi. În cazul Bazinului Carpatic, dezavantajele rezultate din *înălțimea relativ mică deasupra nivelului mării* și subțirimea scoarței pământului, s-ar putea echilibra cu trei “operații”:

- Meditând deasupra hărții în relief a Bazinului, ni se arată un om culcat pe spate. Cu ajutorul *imaginatio* putem vedea în el încarnarea *genius loci*-ului, care cu mâna stângă primește, iar cu dreapta dă drumul energiilor transportate de Dunăre. Inima sa se află în jurul satului *Aba*, unul din puncturile cele mai joase ale regiunii.

După știința șamanilor, cursul direcției energetice trebuie să aibă loc exact invers: locul intrării este prin dreapta (după care cursul din creștet se răsucesc și pe partea stângă pleacă din trup). Pe aceste puncte geografice – cu celebrarea unor *ritualuri compensatoare* – în mod individual dar și colectiv, putem practica primirea, adică dăruirea (pe cursul Dunării poate fi nevoie de câteva puncte de întărire).

Dacă “figura” s-ar întoarce și ar intra în relație(vizuală) cu Pământul, ar putea să-și îmbunătățească foarte mult situația. Cu *ceremonii activizante/stimulatoare* putem sprijini procesul.

- “Troițele de pe margine de drum” (ca și capelele, bisericile, izvoarele, stâncile...) indică existența unei rețele de energii: nu trebuie decât să le situăm cu GPS, și - asemenea exemplurilor engleze și franceze – să le transpunem pe harta hidrografică, pentru a crea harta energetică a Bazinului. Aceste localizări sacrale (recunoscute deseori ca locuri sfinte) dealungul “ceque”-urilor Imperiului Incașilor, ca și a rețelei “sacbeob” a mayașilor - sunt punctele nodale vizibile ale “network”-ului invizibil șamanic, și ca atare, sunt subiectul și obiectul cultului. Consolidarea și sincronizarea locurilor care dispun de însușiri speciale implică intervenții relativ simple (de exemplu poți sădi copaci alături, și/sau, în alt mod conștient – cu rugăciune, cu meditații, ceremonii – poți să le îngrijești, să le întărești, adică, prin ele, se poate avea grijă de întreaga rețea spirituală).

- Piscurile Munților Dinarici izolează de Marea Adriatică shakra-creștetul “figurei”, dar în loc să regretăm acest fapt, ar trebui să deschidem spre mare calea îmbunătățirii. Pentru aceasta vom căuta un *genius loci* corespunzător, aproape de mal (nu este exclus, că putem localiza tocmai acel punct energetic care a mai fost folosit anterior), ca ulterior, printr-o *ceremonie integratoare* să-l legăm de “șira spinării” Bazinului Carpatic. În această problemă, un ajutor semnificativ ne poate da slovenul geomant *Marko Pogacnik*, al cărui metodă de lucru am avut ocazia să o studiez și personal pe insula Fuerteventura. (I-am parcurs și o altă instalație, cu care a întărit “șira spinării” capitalei Ecuadorului).

2. Cum am mai arătat și mai sus, *condițiile hidrografice* nu sunt tocmai ideale, dar sunt relativ ușor de echilibrat. Fără îndoială, uriașe posibilități se ascund în apele tămăduitoare și termale ale regiunii. Ceea ce de altfel este valabil pentru orice apă conștient codificată. Cele mai cunoscute exemple sunt bisericile-spital hidroterapeutice grecești, unde au fost vindecate cele mai diferite boli fără medicamente, doar cu ape individual codificate. Elaborarea formelor rituale corespunzătoare Bazinului Carpatic nu pare a fi o problemă insolubilă.

3. Cultivarea *pământului* este sinonim cu cultivarea culturii: productivitatea unui loc anume reflectă și, în același timp, asigură vitalitatea culturii. În cazul nostru – poate luând ca temei teoria culturilor biodinamice - trebuie regândite fundamental măsurile corespunzătoare parametrilor Bazinului Carpatic. Paralel, exersându-ne într-o asceză conștientă, putem lua parte atât la cultivarea pământului cât și la cea a culturii. Toate acestea sunt susținute de intervenții rituale cunoscute și folosite din timpuri străvechi, în legătură cu care în cercul unor culturi tribale, în ultima vreme, am dobândit multă experiență ce poate fi utilizată.

În Anzii din Peru, în noiembrie 2008 am fost inițiată în cadrul spiritualității Awsangatei: intrând în conștiința muntelui sfânt al incașilor, am experimentat forța pietrelor, mineralelor și stâncilor, și am înțeles că ele acționează sub semnul calității și nu a cantității. Sarcina noastră este să localizăm și să dezvaluim cele mai slabe puncte ale rețelei/conștiinței- spațiului nostru, socotit sărac în formațiuni de cristal și să le întărim cu intervenții simple (ca de exemplu, implantarea cristalelor de munte în localizații specifice).

4. Nu de mult am parcurs o “ceque” (*Ceque Wiracochan*) care pornește din Cusco, și atingând lacul Titicaca, taie provincia Collasuyo, ajungând până la râul Maule, (în centrul Republicii Chile). Pe parcursul “șirei spinării” a fostului Imperiu al incașilor, am căutat acele puncte de forță care încă sunt accesibile, și m-am împărtășit în fața lor oferindu-le un sacrificiu pentru unificarea celor *cinci Genius* ai Bazinului Carpatic. Pentru că am văzut din ce în ce mai clar că este imposibil să îndeplinești dintr-o dată cerințele celor cinci Genius, care sunt atât de diferiți. Sarcina e limpede: *trebuie creată din ele o singură formulă energetică coerentă*.

Înainte de orice, trebuie conștientizate toate aspectele problemei, și doar după aceea poate fi începută armonizarea forțelor reprezentate de către cei cinci Genius. Această secvență trebuie pornită de la nivelul fizic, mai exact, prin potrivirea pietrelor provenite din sediul Genius-ilor (provenite de pe Muntele Olymp, Etruria, Pădurea Neagră, Trondheim, Arkhaim); iar bucățile care se integrează - în cadrul unei ceremonii - în prezența reprezentanților Genius-ilor le

așezăm (punem) într-un stâlp de andezit, care va reprezenta entitatea spirituală a Genius-ului Bazinului Carpatic. (Această ceremonie are misiunea de a iniția dezvoltarea coerenței de tip nou a conștiinței colective).

5. În ultimul rind, dar nu și ca importanță, câteva cuvinte despre modificarea strategiei *obiceiurilor de alimentație*. Schimbarea obiceiurilor doar în teorie e simplă (a lămuri, a trasa trenduri, a încuraja folosirea plantelor curative, etc.), iar practica este ceva tocmai opus. Se pare că nu este suficient controlul intensificat al abatoarelor, sau popularizarea dietei vegetariene: acțiunea trebuie pornită de la un nivel mai înalt decât cel fizic. Hrănirea spirituală are două moduri: unul este rămășița antropofagiei rituale (de exemplu, binecuvântarea creștină, împărțășania); celălalt implică asimilarea sufletului (conștiința) animalelor și forțele spiritelor ecosistemului, pe care credincioșii le integrează (din cauza acestei diferențe, omul aparținând cercului cultural occidental nu percepe nemijlocit esența ecologiei). Oricare dintre aceste metode le-ai urma: cine se hrănește conștient, nu-și hrănește numai trupul.

Schema scenariului Concordantia Carpatiensis

I. Ceremonii pregătitoare.

Pregătirea pachetelor energetice personale, meditații despre sănătate (egészség, pe ungurește înseamnă și integritate).

Ceremonie de deschidere: localizarea în non-spațiu-non-timp a elementelor, respectiv a liniilor energetice de susținere și de depășire a anomaliilor din Bazinul Carpatic. Toți participanții, (8+8 persoane), în stare de transă indusă tip mega-concert, încearcă să vizualizeze ceea ce s-a întâmplat/nu s-a întâmplat în decursul a o mie și ceva de ani și studiază posibilități de a corecta secvențele rituale. Fiecare participant își codifică trăirile într-o pietricică, pe care o conferă comunității ca sacrificiu. Experiențele sunt dezbătute, iar informațiile analizate.

II. Conștiința colectivă și identitatea (cursuri, ceremonii aferente, serii de meditații comune, direcționate).

1. Suscitarea memoriei colective

Tema: ***repetare rituală/mentală a deplasărilor și a descălecării***, evocare, pe lângă foc, a momentelor/opririlor și mesajelor (de exemplu: Mongolia, sursa forței: nomadul este întotdeauna mai puternic decât sedentarul; Levedia: spațiul mitic configurativ al limbajului; Volga-Kama: topologia edenică a patriei străvechi; Verecke: revelația sosirii, etc.).

2. Coerența conștiinței colective

Tema: ***cunoștința de sine națională***. Deși pe plan fizic dispunem de foarte puține gene asiatice, pe plan spiritual (memetic) suntem purtătorii multor morfeme asiatice prețioase. Nu trebuie să transcriem, sau să falsificăm tratarea formelor specifice ale energiilor, cum sunt - după cronicile străine - sălbăcicia, agresivitatea, ci trebuie conștientizate, actualizate și transfigurate în valoroase energii vitale. Ele conțin, din toate punctele de vedere, valoroase energii care reprezintă o parte organică a identității noastre; tratarea lor adecvată poate asigura coerența conștiinței colective. Nu negarea lor ne face europeni, ci

asumarea lor conștientă; fără ele nu putem măsura necesitățile noastre energetice, mai exact: nu putem localiza pierderile de energie, și mai departe, am porni iarăși de la baze ireale - ceea ce este lipsit de sens.

3. Temeiuri morale pentru pregătirea formei contemporane a conștiinței colective .

Tema: **conștiința națională inculcată în conștiința regională** (*Concordantia Carpatiensis*: program integrabil în cadrul noii paradigme pentru a realiza ideea identității Bazinului Carpatic).

Condiția de bază a sănătății este gândirea sănătoasă: meditații colective în prezența apei (ideile deschiderii, a acordului și a interiorizării trebuie direcționate spre ape, vibrația lor trebuie întărită cu tobe și cântec, iar apa codată, în cadru ritualic, o vom bea). Strategia culturală contemporană a supraviețuirii este empatică și nu exclusivistă: conștiința națională sănătoasă nu poate fi închipuită decât integrată în conștiința regională. Capacitatea integratoare este cea mai importantă sursă de forță: o cultură orchestrată înspre deschidere (primire) este mai vitală decât una închisă/de respingere.

4. Mesajul tăltoșilor

Tema: **responsabilitatea**. Spațiul nostru vital se află în jurul shakrei-inimii continentului, centrul ei de greutate: acest fapt extinde responsabilitatea noastră asupra întregului continent. Responsabilitatea personală a oamenilor spiritului este aceea de a-și asuma conștient rolul cuvenit arhetipului, și a se ridica la nivelul acestei sarcini.

III. Centrul Ceremonial

Structura Centrului Spiritual în totalitatea sa trebuie format după directivele cultivării (deci organic și ecologic), în așa fel încât, pe lângă crearea spațiilor programelor colective să existe și posibilitatea retragerii, a izolării de lumea exterioară. (Mănăstire Spirituală, celule, unități locative). În prelucrarea procesuală a configurației trebuie atrași cei care cultivă diferitele domenii ale culturii.

- **Clădiri** (nivel fizic): clădirile Centrului Ceremonial sunt locuri de purificare, de celebrare a ceremoniilor, precum și servind la reîncărcarea energiilor.

- **Foc**: casa ceremonială (cu acoperiș țuguat, spațiu rotund, în mijloc cu foc deschis)

- **Apa**: este locul ceremoniilor de purificare (cu sita de nisip, bazin rotund, în formă de con (țuguat/inversată), cu apă reciclată, cu parapet apt pentru meditație).

- **Pământ**: spațiu ceremonial subteran (cu pământ presat, cub tăiat în două)

- **Aer**: spațiu ceremonial deschis (este apt să primească câteva sute de persoane, neacoperit, sub forma unei pieți rotunde, cu reprezentațiile(reprezentările) cvantumelor de forță integrate în rețeaua de conștiință a locului).

- **Unitate de autoterapie de culori și lumină** (sistem bârlog, situat pe Axa Lumii rezultantă din tensiunea între Cer și Pământ).

- **Sarcini** (nivel spiritual).

1. Primirea solemnă a reprezentanților celor cinci Genius-uri care influențează Bazinul Carpatic, și cu potrivirea pietrelor aduse de ei, compunem entitatea spirituală a regiunii (*ceremonie creatoare de coerență*).

2. Genius locii care au fost mai demult determinați - probabil de druizi - localizați cu GPS (în prezent Troițe de pe margine de drum, capele, izvoare, munți, etc.), și semnalizați pe hărți; confruntarea modelelor universale ale geografiei sacre.

3. Prelucrarea principiilor culturale întemeiate pe parametrii spațiului (aducerea la cunoștința publicului în condiții festive a hărții sacrale, spre ridicarea conștiinței colective).

4. Intemeierea ierarhiei locurilor (ape tămăduitoare, izvoare, cruci, biserici, munți) și a liniilor de forță care le leagă pe acestea, precum și asigurarea accesibilității lor (de exemplu, a invita "proprietarii" acestor locuri de forță ca să asigure accesul public).

5. Curățirea liniilor de forță (reparații de rupturi și defecte), introducerea și conectarea lor la rețeaua de energie/conștiință a Centrului Ceremonial (A celebra ceremonii pe locurile intervențiilor necesare).

IV. Funcționarea Centrului de Ceremonii

Orice ceremonie întărește locul. Sarcina: elaborarea scenariului ceremoniilor, aplicarea. (cultivarea conștiință ridică nivelul conștiinței cultivatorilor).

Deșteptarea forțelor lecuitoare ale *Concordantie*, continuă stimularea sa spre coerență și stabilitate, precum și întreținerea Centrului, care se desfășoară prin meditații individuale și colective, cu cosmograme și ceremonii pe locurile corespunzătoare. În acest cadru o importanță deosebită o are extinderea cunoștințelor asupra regiunii, mai exact cunoașterea reciprocă și cât mai profundă a culturilor prezente (de obicei refuzăm ceea ce nu cunoaștem). Determinarea poziției noastre în cadrul Europei: elaborarea canalelor de comunicare potrivite spiritului vremii și curățarea și întreținerea lor.

Ordinea ceremoniilor.

1. *Ceremonii pentru conștientizarea identității* cu intenția de a întări conștiința colectivă a ungarilor din Ungaria, din țările vecine și peste tot în lume (conștiința regională sănatoasă nu se poate dezvolta decât din conștiința națională sănatoasă).

2. Pentru că este vorba de construcții spirituale, o importanță covârșitoare o are integrarea simbolică a *tuturor* religiilor practicate în regiune; formarea locurilor oecumenice de rugăciune.

3. Cu *ceremonii integratoare* extindem influența *Concordantie* asupra diferitelor naționalități din Ungaria, asupra emigranților, refugiaților, indiferent de când trăiesc în țară, indiferent dacă s-au născut în ea, sau în mod conștient au ales-o ca domiciliu. Forța formei noi a conștiinței naționale rezidă în capacitatea integratoare a oricărei conștiințe care manifestă afinitate cu ea.

4. *Ceremoniile contribuitoare la întărirea conștiinței regiunii* ajută la formarea relațiilor cu conștiința colectivă a popoarelor din țările din jur. Vecinii care împart cu noi Bazinul Carpatic numai în această fază pot fi implicați în acest proces, adică după ce ne-am dezvăluit și ne-am netezit propriile noastre linii de forță, și

am scăpat de prejudecățile care ne condiționează. Aceasta va fi cea mai complicată serie de ceremonii – fiindcă *ireproșabilitatea rituală* are o importanță extraordinară. Orice popor/grup/persoană reprezintă o forță, și pentru că inițierea unei mișcări cu caracter *sinergic* solicită energii deosebite, avem nevoie de toate ajutoarele. Restabilirea armoniei și integrității {egész-ség: sănătatea}, are o importanță existențială pentru toți cei care trăiesc în Bazinul Carpatic.

5. *Ceremoniile de menținere*: în interesul validării efectului *Concordantii* și pentru a suprima obstacolele din calea ei, trebuie organizată respectarea și întreținerea rețelei *geniilor locii* (locurilor de putere).

6. *Ceremonii compensatoare și egalizatoare*: organizarea pelerinajelor pe “liniile ley” care leagă *genius loci* (întărirea liniilor întărește conștiința regiunii, de unde se așteaptă o creștere semnificativă în nivelul conștiinței colective).

7. Conștientizarea relației de condiționare reciprocă între integritate și sănătate (egész-ség). Practicarea și extinderea câmpului iubirii (filia), ceea ce ajută dezvoltarea deprinderii de integrare.

V. Fundamentarea principiilor morale

„*Servirea comunității este onoare și obligație*” (Pedro de Valdivia).

1. Orice activitate ce se desfășoară în Centru, trebuie să servească la dezvoltarea trupească-sufletească a tuturor popoarelor Bazinului Carpatic. Ca urmare, trebuie să fie generoasă, dezinteresată și gratuită.

2. Cei care participă la ceremonii, în prealabil trebuie să treacă prin ritualuri purificatoare (prin foc și/sau apă, pentru care posibilitățile/facilitățile sunt asigurate pe loc). Respectarea ireproșabilității asigură pe plan spiritual curățenia locului, ceea ce este interesul nostru comun.

3. Orice fel de activitate lucrativă (mai ales cele care pretind să fie bazate pe calitatea câmpului), trebuie desfășurată la o distanță determinată de Centrul Ceremonial.

4. Procesul cultivării culturii se aseamănă cu cel al ființei vii, din această cauză este de neprevăzut: apariția imprevizibilă a unor elemente, conținuturi sau principii ordonatoare noi și poate ridica pretenții noi. De integrarea sau respingerea acestora va răspunde un consiliu interior de control al calității.

(14 martie 2009.)